

[Sigsgaard.]

sige, at det får ikke nogen større praktisk betydning. Ejerlejlighederne er jo alt, alt for dyre i dag, men det er dog alligevel ikke hver dag — det er vist til det yderste sjældent — at der handles ejerlejligheder til over 350.000 kr. Det sker noget tieré for parcellusenés vedkommende, men i det store og hele vil ændringsforslaget være temmelig virkningsløst. I øvrigt bør jo efter min opfattelse hele parcellusområdet og ejerlejlighedsområdet ind under kapitalvindingskatten, så derfor kan vi ikke være begejstrede for dette SF-ændringsforslag; som vi vil afholde os fra at stemme om.

I samme forbindelse bad jeg under første behandling om en undersøgelse af, i hvor høj grad gevinsterne ved udstykning og salg af ejerlejligheder beskattes. Jeg vil godt ved denne lejlighed spørge, hvordan det går med den undersøgelse, om den er i gang, om man agter at gennemføre den overhovedet. Det er yderst groft, hvad der foregår på dette område. Så sent som i går fik jeg refereret en af sagerne. I en gammel ejendom med en husleje på ca. 200 kr. pr. lejlighed — og det vil altså sige, at lejlighederne har en værdi på 20.000-25.000 kr. — sælges lejlighederne nu for 250.000 kr. hver, altså det tidobbelte af deres egentlige værdi. Jeg pegede ved første behandling på, at en række selskaber har specialiseret sig i at gennemføre disse ejendomsslagtninger og så sælge ejerlejlighederne, og jeg pegede på, at de havde meget store milliongevinster på disse transaktioner; jeg nævnte også nogle tal. Jeg synes nok, det var et rimeligt krav, der burde imødekommes, at man sætte ind over for dette og i første omgang i hvert fald undersøgte, hvad der egentlig sker med de store gevinster, der hentes ind. Jeg beder om en kommentar til det spørgsmål fra ministeren.

Vedrørende afskrivningslovforslaget må jeg gentage, at jeg synes, det er et pøpfor-slag, idet man kun tager fat på coasterne, mens storrederne beholder deres særfordele. Det er som på det kriminelle område: småtyvene jages, mens de store bagmænd går fri.

Hr. Haunstrup Clemmensen mente at kunne glæde sig over, at ingen ville mistænke ham eller VKR for særlig at beskytte de velaflagte, de besiddende, på andres be-

kostning. Hr. Haunstrup Clemmensen glæder sig lidt for tidligt, for det er vi aldeles ikke enige om. Min opfattelse er, at VKR i næsten al økonomisk lovgivning prøver på at gavne dem, der har, på bekostning af dem, der ikke har, og det har der desværre været rig anledning til at dokumentere med eksempler her fra talerstolen i de forløbne år. Det viser sig også i forbindelse med afskrivningsloven. Hvis det ikke var, fordi man skulle tage dette særlige hensyn til dem, der har, hvorfor gør man så så meget for at bevare forskudsafskrivningerne? Hvem har gavn af forskudsafskrivningerne? Er det ikke dem, der foretager dem? Hvem betaler for deres fordel? Er det ikke de almindelige skatteydere? Forskudsafskrivningerne er altså et tilskud, som de gamle partier tvinger almindelige skatteydere til at give til den store kapital. Så enkelt forholder det sig med den sag.

Nu foreslår SF så forskudsafskrivningerne afskaffet. Det var, hvad VS forlangte ved første behandling, og vi er glade for, at der nu er stillet ændringsforslag om det. Også socialdemokratiet vil opretholde forskudsafskrivningerne, og det synes jeg er meget bemærkelsesværdigt og bør huskes. Det mener socialdemokratiet selvfølgelig, fordi man også i det parti finder det nødvendigt for at få kapitalismen til at fungere, at kapitalen får nogle tilskud, så dens udbytte bliver forøget, sådan at den ikke skulle føle sig fristet til at fortrække til udlandet, hvor vilkårene måske er bedre for den. Hverken socialdemokratiet eller VKR bryder sig om at fortælle, at det er derfor, de vil bevare forskudsafskrivningerne, og derfor valgte de i dag slet ikke at give nogen begrundelse. Ja, der var en enkelt af de borgerlige ordførere, der antydede, at forklaringen var den, jeg giver her, og der er heller ikke nogen anden mulig forklaring.

Vedrørende forskudsafskrivningerne rejser der sig et andet spørgsmål, som jeg drog frem ved første behandling, og da var det rimeligt nok, at det ikke var muligt uden varsel at give et svar. Spørgsmålet var: er det rigtigt, når det forskellige steder hævdes, at såfremt Danmark kommer i fællesmarkedet, skal forskudsafskrivningerne udstrækkes til at gælde for alle erhvervslivets områder, eller er det ikke rigtigt? Det er den